

09.04.2015 – 15.04.2015

№14

Версії

versii.cv.ua

ПІСЛЯ КРИТИКИ
У «ВЕРСІЯХ» ВОДІЯ-
ПОРУШНИКА ЗВІЛЬНИЛИ

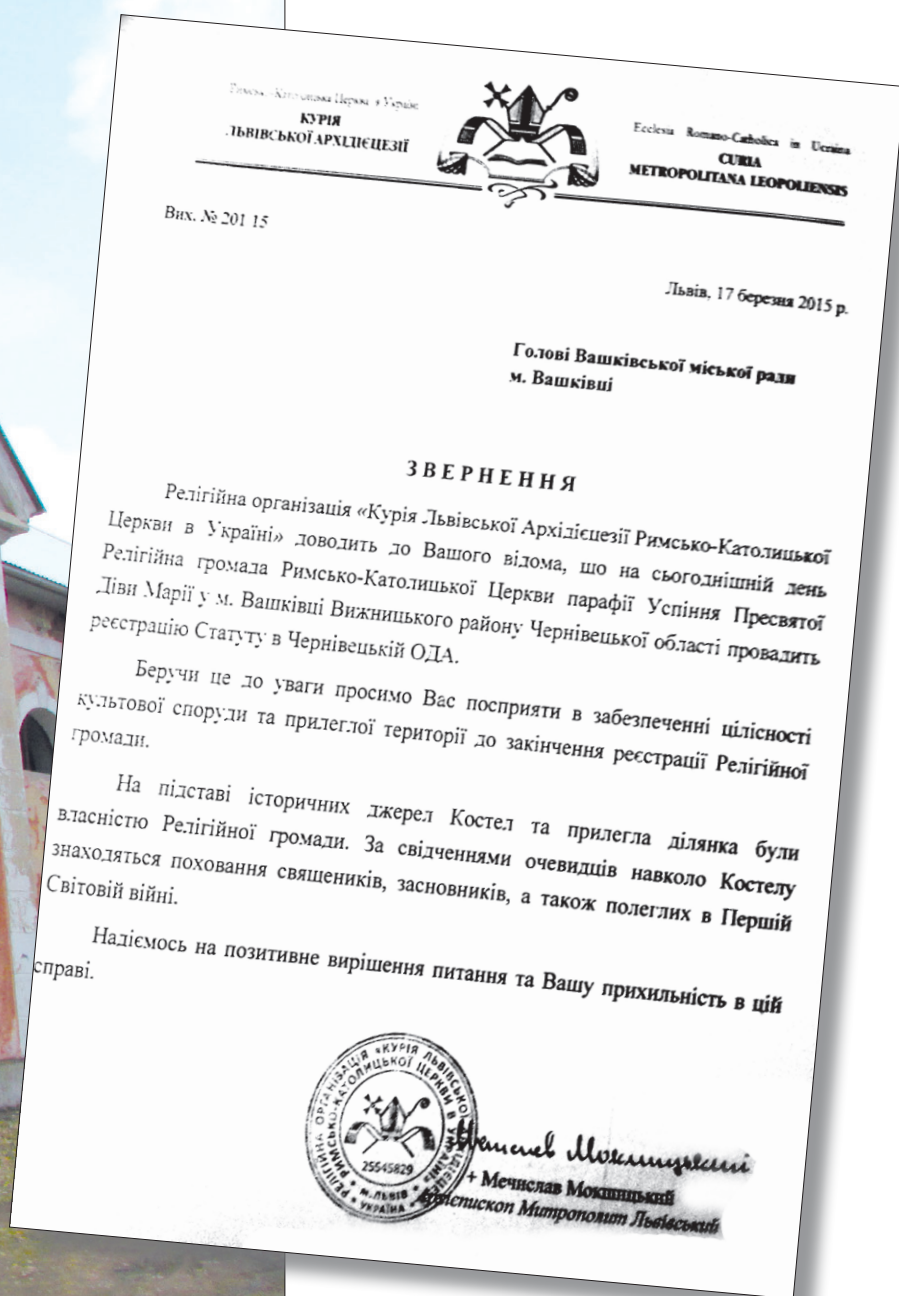
З СТОР. ➔

Рани на тілі храму

5 СТОР. ➔

ШАНОВНІ ЗЕМЛЯКИ!

Щиро вітаю Вас із великим святом Світлого Христового Воскресіння!

Цей Великдень ми відзначаємо у складний для України час. Та у період важких випробувань приклад жертвності Сина Божого ще міцніше укріплює нас у вірі, дарує надію, додає наснаги дотримуватися дороговказів Господніх, надихає на звершення.

У день Воскресіння Сина Божого сповнімося віри, надії та любові, а ще твердого переконання у перемозі нашого народу. З Божою допомогою ми станемо на шлях відбудови і відродження нашої держави.

Перші слова, які промовив після Воскресіння Ісус Христос до апостолів, були «Мир вам».

Тож цього Великого дня духовної радості та надії хочу побажати Вам: миру і добра, щастя і любові та рясних Божих благословінь.

Христос воскрес!

Максим БУРБАК,
народний депутат України

Дорогі країни! Шановні буковинці!

Щиро вітаю Вас із Великоднем — зі святом світлого Христового Воскресіння!

Диво Воскресіння Ісуса Христа символізує перемогу над смертю та гріхом, віру кожного з нас у спасіння. Протягом століть ця віра спонукала сотні мільйонів до морального самовдосконалення, допомагала з гідністю проходити найскладніші випробування.

З настанням Пасхальних днів пробуджується не тільки земля, але й усі людські надії та сподівання на добру долю. Тож сьогодні з відкритою душею та чистим серцем направимо наші молитви до Господа, прославляючи Його та просячи добра, миру і процвітання для України та Буковини.

Нехай у цей величний день Ваші серця сповняться любов'ю, радістю та вірою у краще майбутнє, а в душах запанує радість, спокій та впевненість у завтрашньому дні.

Вам та Вашим родинам бажаю міцного здоров'я, Божої ласки, сімейного затишку і смачної паски!

Христос Воскрес!
Воістину Воскрес!

Олександр ФИШУК, голова Чернівецької обласної держадміністрації

Нове телебачення старого міста

Медичний центр «ОКСФОРД МЕДІКАЛ» ГІНЕКОЛОГІЯ

Лікування ЕРОЗІЇ ШИЙКИ МАТКИ
та запальних процесів у жінок!

- кваліфіковані лікарі
- повне обстеження
- УЗД
- комплексне лікування

м. Чернівці, пр. Незалежності, 121А,
т.: (0372) 51-01-02, (050) 988 11 56, (098) 670 61 37
САМОЛІКУВАННЯ МОЖЕ БУТИ ШКІДЛИВИМ ДЛЯ ВАШОГО ЗДОРОВ'Я

Новий в.о. головного міліціонера Буковини Сергій Пілігрим «помирився» з журналістами і розвіяв чутки про себе

Приїзд на Буковину нового в.о начальника управління УМВС в області Сергія Пілігрима розпочався зі скандалу: журналістів «забули» запросити на таємне представлення, яке відбулося минулої п'ятниці, а журналістку сайту «0372» Галину Єреміцу туди просто не пустили.

Містом одразу пішли чутки, що «донецькіє прислалі своїх» і «тепер нам усім буде...».

Проте вже за декілька днів Сергій Пілігрим зібрав представників ЗМІ і у теплій, майже домашній, атмосфері оголосив, що «готовий дати відповіді на всі запитання і розвіяти всі плітки, які єсть. Бо я открыт для всіх».

Він мужньо намагався розмовляти виключно українською, доброзичливо посміхався навіть у відповідь на найбільш гострі запитання, а слово «дякую» вжив разів тридцять.

На запитання про те, чому не запросили журналістів на представлення, сказав: «Це була робоча нарада, на яку нікого не запрошували. Я не прячусь».

Про себе розповів, що народився 2 липня 1962 року в Шахтарську Донецької області. Батько помер, залишилися мама. У нього двоє дітей. Син працює у Києві. Донька і дружина не працюють – не можуть знайти роботу. А сам починав з рядового міліціонера:

– Уся моя кар'єра була в УБОЗі. Останнє місце служби – керівник обласного УБОЗа Полтавської області. Наприкінці 2011 року міністр запропонував мені піти на пенсію. Я написав рапорт і пішов. А якби не запропонував, я би сам пішов, бо я не працював би з ними. 2,5 роки був на пенсії. Коли прийшла біда, у мене був вибір: чи брати

Фото Руслана КОЗЛОВА

автомат і йти в батальйон «Донбас», чи поновитися на службі і робити ту справу, яку я можу.

Бо якби я залишився там, як пенсіонер – моя хата скраю – сепаратисти по-любому до мене прийшли б: «Ти спеціаліст, ставай в строй». А я давав присягу Україні і буду до своєї смерті її дотримуватися. Від березня і до листопада 2014 року я був в зоні АТО.

Не образився Сергій Пілігрим і на прохання журналіста «Версії» «огласити список подвігов в зоні АТО». Він подякував за питання і з незмінною посмішкою сказав: «Єслі ти уже в той зоні – ти уже на подвіге. Міліція стоїть там на третьому

рубежі, так що не переживайте, там ніхто не байдикує». Розповів, що розкривали вбивства: там щодня і по 5, і по 10, і по 20 убивств було. Розбої, грабежі, викрадення людей...

«Не знімаючи» посмішки з обличчя, в.о. головного міліціонера відповів і на запитання про розмір своєї пенсії та майбутньої зарплатні («Чи вистачатиме на прожиття, бо ж дружина і донька – безробітні?»). Сказав, що отримує пенсію розміром у 8 тисяч гривень, а розміру майбутньої зарплати не знає, бо ще не отримував.

Юлія БОДНАРЮК, «Версії»

Інфоторба

У «Чернівціводоканалу» новий очільник. Ним став Сергій Дзедзик, а його заступником призначили Сергія Чебана. Дзедзик працював у одеському водоканалі заступником директора. Очолював рівненський Водоканал, департамент водопровідно-каналізаційного господарства міністерства регіонального розвитку та інфраструктури, а також працював експертом в українській асоціації підприємств водоканалізаційного господарства. До того ж, він є кандидатом наук у галузі, в якій працює.

Фишук має нового заступника. Новий перший заступник губернатора краю Володимир Куліш активно повертає свою команду до лав ОДА: у голови Чернівецької ОДА з'явився новий в.о. заступника. На цю посаду призначили колишнього начальника головного управління Держжозему в Чернівецькій області Віталія Усика. Від 2005 до 2010 року обіймав посаду заступника голови Чернівецької ОДА. Наразі на сайті облдержадміністрації ще відсутня інформація про його призначення.

У Чернівцях на землю претендують майже 500 учасників АТО. Учасникам антитерористичної операції почали надавати земельні ділянки в Чернівцях. Міська рада виділила територію під 620 індивідуальних житлових будинків. Наразі в департаменті містобудівного комплексу та земельних відносин зареєстровано 496 заяв від учасників АТО. Щоби отримати земельну ділянку під будівництво індивідуального житлового будинку, громадянам, які беруть участь в АТО, необхідно звернутися до адміністратора Центру надання адміністративних послуг із заявою та надати до неї копію паспорта, ідентифікаційного номера, оригінал довідки з місця реєстрації чи проживання та про склад сім'ї, оригінал документа, який посвідчує безпосередню участь в антитерористичній операції (довідка, посвідчення, наказ, військовий квиток).

Хотинська фортеця може отримати статус від ЮНЕСКО. Невдовзі Хотинська фортеця може поповнити список об'єктів Світової спадщини ЮНЕСКО. Про це повідомляє прес-служба Хотинської міської ради. У Хотині вже пройшов перший етап обговорення проекту «План організації території історико-архітектурного заповідника «Хотинська фортеця». Статус об'єкта світової спадщини надає багато переваг, серед іншого – додаткові гарантії збереження унікальних природних та культурних комплексів і сприяє залученню коштів на їхню підтримку.

Діти хворіють, бо неправильно сидять за партами

Буковинські діти найбільше потерпають від хвороб дихальних шляхів, травного тракту та ендокринної системи. А ще – від сколіозу.

Про стан здоров'я дітей та проблему вакцинації розповіла на брифінгу Марія ПОЛІЩУК, заступник директора департаменту охорони здоров'я Чернівецької ОДА.

– Як правило, хвороби органів дихання – сезонна проблема. Діти хворіють на гострі респіраторні вірусні інфекції, бронхіти, пневмонії. На другому місці – хвороби травної системи, які, як правило, характерні для дітей, старших за 6 років. Це пов'язане з потраплянням до організованого дитячого колективу школи та невпорядкованим харчуванням, – пояснює Марія Іванівна. – Далі йдуть хвороби ендокринної системи, які пов'язані з дефіцитом йоду в нашому регіоні.

Ще одним важливим показником дитячого здоров'я медики вважають пробу Руф'є на визначення готовності серцево-судинної системи до навантажень на уроках фізкультури. П'ять років тому до основної групи входили 44% учнів, до підготовчої – 33%, до спеціальної – стільки ж. Нині ж основна група складає 37%, підготовча – 40%, спеціальна – 22%. Ще півпроцента – діти, яких за станом здоров'я узагалі звільнили від фізкультури.

– Буковинські школярі чи не найбільше в Україні страждають від порушення постави, – наголошує Марія Поліщук. – Це пов'язане, зокрема, з недотриманням вчителями правил розсаджування учнів.

Ще одна проблема – нестача вакцин. Якщо минулими роками Чернівецька область була забезпечена препаратами для профілактичних щеплень на 60-70%,

то минулого року, через зрив тендерних процедур, – лише на 40% від загальної потреби.

– Цього року від лютого почалися поодинокі поставки вакцин до області. У березні отримали вакцину проти дифтерії, правця і кашлюку, у квітні – проти кору, паротиту, краснухи, – продовжує Марія Іванівна. – І якщо в ідеалі за квартал ми отримуємо 25% річного надходження вакцин, нині маємо не більше 10%. Усе це – поставки за рахунок закупівель 2014 року. 2015 року тендери ще не проводилися і закупівлі не здійснювалися. Та хочеться вірити у краще.

Кажуть, віра вмирає останньою.

Олена ТИМОФІЙЧУК, «Версії»

Події Ситуації Пригоди

Не перевелися «Отелли»: у Чернівцях ревнивець порізав одного чоловіка та підстрелив іншого. Серед білого дня на розі вулиці Небесної Сотні та проспекту Незалежності 34-річний чернівчанин кинувся з ножом на 23-річного юнака – через підозру, що останній мав любовний зв'язок із його дружиною. Потерпілого одразу ж доправили до лікарні ШМД, його стан не загрозливий. Та напад ревнощів у агресора на цьому не припинився: удома він буйно з'ясував стосунки з дружиною і підстрелив сусіда, який мав необережність заступитися за жінку. Після цього нападник втік, але вже за годину був у кайданках, **повідомив СЗГ УМВС в області.**

Інтернет-шахраї, які «почистили» майже півсотні користувачів на 120 тис. грн., затримані на Буковині. Понад півсотні мешканців Чернівецької, Львівської, Івано-Франківської, Житомирської, Київської, Хмельницької областей «купилися» на липові оголошення двох молодиків 18-ти та 19-ти років про продаж комп'ютерної техніки. Покупці переводили на спеціально відкриті банківські рахунки гроші за вибраний товар, але товару, звісно, не отримували. Після надходження грошей на картку зв'язок із «продавцями» зникав. Юнаки почувалися настільки впевненими, що провадили свій «бізнес» просто з власних домівок. Вирахували зловмисників працівники відділу боротьби з кіберзлочинністю, **повідомив СЗГ УМВС в області.** Тепер горе-бізнесменам загрожує покарання у вигляді позбавлення волі на строк від трьох до восьми років. До того ж, за ними – ще три крадіжки й викрадення автомобіля в Садгорі.

Лісопорушник намагався задушити лісника, який виявив незаконну рубку. Державна лісова охорона ДП «Хотинське лісове господарство» на території Рухотинського лісництва виявила трьох лісопорушників, які своїми діями завдали збитків на суму понад 11 тис. грн. У першому випадку житель Ржавинців спиляв 4 дуби, чим заподіяв шкоду державі на 2405 грн., щоправда, будучи викритим, добровільно відшкодував цю суму й заплатив 85 грн. адміністративного штрафу. Ще один житель цього ж села зрубав три ялини. Розмір збитків склав 3163 грн., які разом з 85 грн. адмінштрафу порушник також сплатив добровільно. Та ось третій за спилані ліщини, бересту та акацію відмовився відшкодувати 6138 грн. збитків. Мало того, коли з подвір'я порушника вивозили незаконно зрізану деревину, його син кинувся бити, а сам порушник – душити лісника. Матеріали за цим порушенням передані до Заставнівського РВ ВС, повідомляє прес-служба Чернівецького обласного управління лісового та мисливського господарства.

Сільський голова проведе понад 5 років за ґратами. Хотинський райсуд визнав винним голову Ставчанської сільради у скоєнні кримінального правопорушення передбаченого ч.4 ст. 368 ККУ. Посадовець вимагав і отримав від фізособи \$14 тисяч хабара за надання в оренду 100 га землі для ведення фермерського господарства. Суд призначив чиновнику покарання у вигляді 5,5 року позбавлення волі з відповідним позбавленням права займати посади, пов'язані й здійсненням організаційно-розпорядчих та адміністративно-господарських функцій строком на 3 роки.

Водія маршрутки звільнили після критичної публікації у газеті «Версії»

У Чернівцях звільнили з роботи водія маршрутки, який відмовився безкоштовно підвезти 10-річну школярку з багатодітної сім'ї. Про цей безпрецедентний за своєю нахабністю та жадібністю випадок написав журналіст газети «Версії», до якого звернулася мама дівчинки. Чернівецький педагог Тетяна ПОПАДЮК зі слізьми розповіла в редакції, як під вечір її 10-річну доньку висадили з маршрутки, бо посвідчення багатодітних «у них не діє». Павліна ХРАПЧИНСЬКА, директорка ПП «Багіра», яке обслуговує 10-ий маршрут, сказала, що вона завжди на боці пасажирів і таку поведінку засуджує, але розібратися в ситуації не спроможна, бо мама дитини не знає, бачте, номери машини.

За дорученням міського голови Олексія Каспрука, випадок відмови у пільговому проїзді 10-ти річної школярці, який стався 10 березня цього року о 17.30 на міському автобусному маршруті №10, розглянуто департаментом житлово-комунального господарства спільно з Міським центром організації пасажирських перевезень і перевізником ПП «Багіра», який обслуговує зазначений маршрут. Про це повідомила прес-служба міськради. Для вивчення ситуації запросили школярку та її батьків. Дівчинці була надана можливість узпізнати водія, який не дозволив їй скористатися безкоштовним проїздом за посвідченням дитини з багатодітної сім'ї. Водій висадив з маршрутного автобуса на вулиці з інтенсивним рухом транспорту дитину, яка була без супроводу дорослих. Особу водія встановлено. Ним виявився С.Фофанов, на роботу якого і раніше надходили скарги пасажирів. За неодноразові порушення Правил надання послуг на автомобільному пасажирському транспорті та негативне ставлення до пасажирів водія автобуса марки «СНАОЛІН» д.н. СЕ87-43АН Фофанова С.І. звільнено з роботи. Перед дитиною та її батьками вибачилися. Перевізники провели

роз'яснювальну роботу у трудових колективах. Водіїв попереджено про недопустимість подібних випадків. У разі надходження скарг пасажирів про порушення Правил надання послуг на автомобільному пасажирському транспорті водіїв звільнятимуть з роботи. Асоціація перевізників уже створила базу даних водіїв, яких увільнено за порушення правил обслуговування пасажирів, так званий «чорний список» для роботодавців у сфері пасажирських перевезень. «Така база дозволить перевізникам більш принципово підходити до прийняття на роботу водіїв, а водіїв – більш відповідально ставитися до своїх обов'язків, дбати про дотримання правил перевезення пасажирів, підвищення якості обслуговування у транспорті», – зазначив керівник міського центру організації пасажирських перевезень Ігор КОЖУЛЕНКО. До речі, до міської ради лише у першому кварталі цього року надійшло понад 70 звернень і скарг чернівчан на незадовільне транспортне обслуговування. Питання підвищення якості транспортного обслуговування чернівчан обговорювалося на останній зустрічі міського голови Олексія Каспрука з перевізниками та представниками Асоціації перевізників. Перед перевізниками поставили завдання покращити санітарно-технічний стан транспортних засобів, підвищити культуру обслуговування пасажирів та якість перевезень.

Юлія БОДНАРЮК, «Версії»

ВІД РЕДАКЦІЇ

У Михальчі, що на Сторожинеччині, минулої неділі, 5 квітня, відбулися збори громади, на яких уже вкотре стояло питання незадовільного обслуговування перевізником ПП «Багіра» мешканців сіл Михальча, Дубове та Спаська. Люди скаржилися на недотримання графіків і нахабне поведіння водіїв. До слова, «Версії» минулими роками неодноразово писали про цю ситуацію, як і про те, що управління інфраструктури облдержадміністрації не дбало ставитися до своїх обов'язків, що засвідчив і депутат обласної ради Р.В. Мельник. За його словами, їхня профільна депутатська комісія протягом двох останніх років вимагала від колишнього начальника управління влаштувати зустріч депутатів з перевізниками. Ймовірно, щось зміниться за нового керівництва, сподівається депутат. Але для цього потрібна активність як депутатів, так і громади.

Наразі управління інфраструктури повідомило депутата, що угоду на обслуговування згаданих сіл Сторожинеччини з ПП «Багіра» розірвано. Попри це, «Багіра» і далі обслуговує цей маршрут. Тож чи не варто пришвидшити проведення тендеру й запросити на нього і депутатів, і представників громади, де мають ці перевізники працювати.

ДЯКУЮ

Якщо війна триває – комусь це дуже вигідно!

Знаєте, які види бізнесу найприбутковіші? Політика і релігія. Що більша політика, то дорожче вона коштує. Війна теж політика, а отже, теж бізнес. Дорогий, ризиковий і дуже потрібний політикам у часи криз для виправдання власної бездарності і бездіяльності.

Українська війна – бізнес дивний, як і все в Україні. Для влади війна – бізнес: скільки вже грошей вкрадено, скільки кар'єр зроблено, скільки провалів на війну списано! Для олігархів війна – бізнес: спочатку розкрадаємо країну, а потім надаємо «гуманітарну» допомогу. Раптом «єслі шо» – літак завжди заправлений...

Для військкоматів війна – бізнес; для лікарів – бізнес; для волонтерів (нехай мене простять ті, хто щиро вболівають) – бізнес; для валютників – бізнес (треба ж підстрахуватися!); для митниці, яка може не розмитнювати потрібне – бізнес; для прикордонників, які «не помічають» мігрантів – бізнес; для судів і РАЦСів, які «штампують» розлучених багатодітних батьків – бізнес; для вишів, які «беруть на навчання» тих, хто «відкошує» – бізнес; для силовиків – ого-го який бізнес!!! Притому ціни в нинішніх бізнесах ростуть швидше за курс долара.

Світ не надто відрізняється від України. Наша війна там ще більший бізнес, бо ж у світі теж криза. Європа торгується, Америка «грається» у санкції, постачання зброї і військові навчання. Дешева робоча сила сама до рук «пливе». «Файне лице робиться», бо ж прощатися з великими російськими капіталами ду-у-у-же не хочеться. Допомога нужденним регулярно надходить: нащо витрачатися на утилізацію, коли можна відправити непотріб на війну і врятуватися від гуманітарної, продовольчої і ще купи різних катастроф.

Для Росії порятунок «русского міра» нині – чи не єдино можливий бізнес, на який списуються недоотримані мільйони в школах Сибіру, шахтах Кузбасу та лікарнях Уралу. Навіть газовий бізнес стає дешевшим за війну. Та що там казати, коли навіть у «ДНР» та «ЛНР» чисто економічна дилема: кому продатися якнайдорожче?..

Висловлюється чимало думок про те, коли закінчиться ця війна і хто переможе. Бог завжди на боці сильнішої армії, у нашому випадку – на жаль... А війна закінчиться не тоді, коли ми дійдемо до Кремля, або Путін – до Києва. Війна закінчиться тоді, коли вичерпаються ресурси для бізнесу: гроші, танки, бомби, ракети, люди...

...Учора зустрівся мені красивий високий і стрункий молодий чоловік. На милицях і без ноги, із загорнутою штаниною спортивного костюму. Та навряд чи його «ціною» війни – понівеченим життям – цікавляться великі й малі бізнесмени. Для них він лише непотрібний відпрацьований ресурс, такий собі брак у виробництві мільйонів... гривень, рублів, доларів, євро тощо.

Лера ЯСНИЦЬКА, «Версії»

Національні природні парки об'єднуються

Перший і вельми корисний прецедент в Україні започаткували буковинці

У Чернівецькій області в різні роки були створені три національні природні парки: «Вижицький», «Черемоський» і «Хотинський». Вони різні за природними умовами, ресурсними можливостями та доступністю, але їх об'єднує буковинський дух і спільність завдань.

Оскільки в нинішніх соціально-економічних умовах важко розраховувати на власні сили, парки вирішили для порятунку від бюджетних злиднів об'єднатися. Ініціатором виступив Національний природний парк «Хотинський». І в лютому три парки підписали Угоду про створення Асоціації Буковинських національних природних парків.

Співпраця передбачалася у проведінні наукових експедицій з дослідження природного довкілля, розвитку власного туризму і рекреаційного господарства та в організації спільних маршрутів екотуризму. Асоціація активізує й розширює екопросвітницьку діяльність з виховання в буковинців європейського підходу до раціонального використання природних ресурсів.

Позитиви цього об'єднання підштовхнули до такого кроку ще три парки – «Галицький» на Івано-Франківщині, «Дністровський каньйон» на Тернопільщині та «Подільські Товтри» на Хмель-

ничині. Відтак у Чернівцях на спільній нараді в приміщенні кафедри ботаніки та садово-паркового господарства ЧНУ ім. Ю. Федьковича повноважні представники чотирьох солідних природоохоронних установ чотирьох областей, за ініціативи того ж Хотинського національного парку, підписали цими днями Угоду про створення Асоціації Дністровських національних природних парків. Це перший і вельми корисний прецедент в Україні. Передбачається, що до Асоціації можуть приєднуватися й інші аналогічні установи природно-заповідного фонду держави, розміщені в басейні цієї ріки.

На порядку денному роботи Асоціації – формування спільної бази даних наукового, екоосвітнього та туристсько-рекреаційного потенціалу, розробка спільних програм у сфері туризму, проведення важливих кампаній зі збереження рибних запасів і рідкісних видів тварин і рослин.

Віталій КОРЖИК, старший науковий співробітник НПП «Хотинський»

Київський міжнародний інститут соціології оприлюднив свіжі рейтинги політичних сил і їхніх лідерів

За результатами дослідження, якби вибори Президента України відбувалися в середині березня, то 25,2% громадян України віком від 18 років, які визначилися, за кого голосувати, віддали б свої голоси чинному Президенту П.Порошенку, 11,6 виборців підтримали б Ю.Тимошенку, а 11,4% - А.Садового.

Соціологи відзначають, що порівняно з результатами президентських виборів у травні 2014 р. вагомого падіння зазнав рейтинг П.Порошенка (-19,5%), але це все ще дозволяє йому посідати перше місце.

Також, згідно з результатами дослідження, якби вибори до Верховної Ради України відбувалися в середині березня, то голоси громадян України віком від 18 років, які визначилися, за кого вони будуть голосувати на виборах, розподілилися б таким чином: 26,7% проголосували б за партію «Блок Петра Порошенка», 17,1% - за партію «Самопоміч», 11,5% - за ВО «Батьківщина», 10,2% - за «Опозиційний блок», 8,4% - за Радикальну партію О. Ляшка, 6,6% - за «Народний фронт», 5,2% - за «Правий сектор», 4,8% - за партію «Громадянська позиція», решта політсил набрали ще менше відсотків.

Чернівецькі котельні знеструмило «Чернівціобленерго», яке належить російському олігарху

У Чернівцях, саме тоді, коли температура за вікном опустилася нижче нуля, від тепла відключили дитячі садки, школи, лікарні та будинки. Чому чернівчани замерзали у своїх оселях, а їхні діти мерзли в дитячих садках? Річ у тім, що півроку тому вже нова, постмайданівська, влада з потрухами продала росіянам останню частку «Чернівціобленерго».

Зрозуміло, що це розв'язало руки його власникам, серед яких – російський олігарх Бабаков. А голова правління ПАТ «ЕК «Чернівціобленерго» О.Шекета вирішив провчити тих, хто з ними вчасно не розраховується. Та, зрештою, показати, хто в домі господар – і дав вказівку знеструмити котельні Чернівців.

Як сказав, виступаючи на сесії обласної ради минулого четверга новий керівник області Олександр Фишук, він намагався переговорити з п. Шекетом, але той нібито на лікарняному. «Що це за лікарняний, – наголосив голова облдержадміністрації, – ми знаємо».

І губернатор мав рацію, бо вже увечері того ж дня у прямому ефірі «Чернівецького променя» глядачі «мали щастя» бачити й слухати голову правління публічного акціонерного товариства «Чернівціобленерго». Але тепліше від цього чернівчанам не стало.

Нагадаємо, що обленерго після продажу до приватних рук почало почуватися на території Буковини досить незалежно. Бажаючи поставити на місце «Версії», які надрукували критичний матеріал про діяльність монополіста, «Чернівціобленерго» подало до суду на газету за нібито недостовірну інформацію та наклеп. На захист «Версії», а точніше усіх споживачів, які користуються послугами цієї організації, стали громадські організації: вони навіть утворили об'єднання, що поставило собі за мету прокласти міст порозуміння між монополістом і споживачами. Та на жодне громадське слухання, присвячене цим питанням, жодного разу і жоден представник обленерго не з'явився.

Терпеч урвався не тільки простим споживачам, а й підприємцям, і депутатам обласної ради. І останні створили спеціальну робочу комісію, яка повинна була вивчити питання діяльності Обленерго й навести лад у його стосунках з буковинцями. Та самовпевненість голови правління «Чернівціобленерго» сягла таких висот (зрештою, якби у вас була зарплата близько 150 тис. грн. на місяць – ще у період, коли долар був по 8 грн., то й ви так би почувалися!), що п. Шекета не відвідав жодного засідання комісії, куди його запрошували депутати, а прислав своїх клерків, які не мали таких повноважень, щоби відповісти на всі запитання депутатів. І тільки тоді, коли питання мало постати на сесії облради, п. Шекета схаменувся. Але, на жаль, за 2 роки своєї діяльності ця тимчасова комісія так і не прозвітувала на сесії – як за старої, так і за нинішньої влади. Невже гроші вирішують усе?

Вже після історії з представницькою владою «Чернівціобленерго» мало придибенції з чернівецьким водоканалом, якому теж намагалося знеструмити водяні насоси, відключивши за борги. До слова, йдеться про давні борги, щодо яких далеко не все прозоро й зрозуміло.

І ось новий напад російського ПАТ «Чернівціобленерго» на буковинців. До слова, Генпрокуратура вимагає визнати незаконною приватизацію трьох енергокомпаній: ПАТ «Дніпроенерго», ПАТ «Закарпаттяобленерго» та ПАТ «Донбасенерго». Там мало би бути і «Чернівціобленерго», бо депутати Чернівецької обласної ради зверталися до Президента і Прем'єра стосовно перевірки законності продажу нашого обленерго, оскільки, як відомо, останні 25% акцій

«Закарпаттяобленерго» були продані значно дорожче за чернівецькі. Та це звернення вищі посадовці держави передали до... Фонду держмайна, який і проводив приватизацію. Зрозуміло, що порушень Фонд «не побачив».

– Беззубість місцевої влади, як обласної, так і міської, просто дивує, – наголошує депутат обласної ради Руслан МЕЛЬНИК. – Адже неодноразово на сесіях рад звучала пропозиція депутатів, враховуючи військовий стан і підривну діяльність обленерго, провести його націоналізацію. Втім, зрозуміло, що доки у Липецьку працюватимуть фабрики Порошенка, ніхто не зачепить власність російського олігарха. Та в нашому випадку є одне але. «Чернівціобленерго», як відомо, було продане за сміхотворну ціну. Тож варто б розібратися із законністю чи незаконністю, принаймні, остаточної приватизації «Чернівціобленерго». Тим паче, вже офіційно повідомлялося, що справа вивчається і, ймовірно, буде передана до суду.

Утім, наша влада не тільки беззуба, а ще й недалекоглядна. Бо їй пора було б уже прораховувати кроки обленерго наперед: було відключення водоканалу, тепер – теплокомуненерго. На що чекати буковинцям далі? А те, що це не крапка у стосунках чужака-монополіста і буковинців, ніхто не сумнівається. Немає ж такого злочину, перед яким зупинився би бізнес, якщо йому світить стовідсотковий прибуток. І це, на жаль, економічна аксіома.

У краї рулять депутати або Хто і як вирішує справи громади

Головні рішення стосовно життєдіяльності Чернівецької області приймаються на сесіях Чернівецької обласної ради, куди делеговані представники народу. Саме тому влада рад і називається представницькою. Водночас інтереси пересічних буковинців для обласного парламенту – як й інтереси пересічних українців для Верховної Ради – не є пріоритетом. Шкода лиш, що буковинцям розібратися в тонкощах того, хто які й на чий користь приймає рішення, дуже важко.

Скажімо, для читачів і глядачів основним меседжем 31 сесії VI скликання було звільнення з посади заступника голови облради Валентина Маніліча, якого суд визнав корупціонером. Та, попри це питання, було з десяток, а то і більше, не менш важливих. Та їх мало хто помітив, хоча, приміром, внесення змін до обласного бюджету 2015 року зачіпає всіх, але, видно, нікого не хвилює.

Розкішний особняк для... ментівської верхівки?

На вул. Федьковича, 52 розташувався розкішний старовинний триповерховий особняк. За радянських часів там був суд Ленінського, тобто нині Шевченківського, району, далі – різні офіси, серед інших – редакція газети «Буковинське віче». Так ось, у порядку денному сесії стояло питання про його передачу в оренду УМВС України в Чернівецькій області. На щастя, депутатам вистачило сумління зняти це питання з розгляду.

Свою позицію пояснив депутат Руслан МЕЛЬНИК:

– Цього не можна робити, бо з практики нам усім добре відомо, що приміщення, які потрапляють на 49 років в оренду, потім діляться між керівним складом. Тож треба, щоби міліція спочатку пройшла люстрацію, і тоді ми переконаємося, що будинок буде точно використаний під гуртожиток для рядових співробітників уже реорганізованої в поліцію структури. Тим паче, що на ремонт цієї будівлі потрібно 6-7 млн. гривень. І, як уже неодноразово бувало, відповідний серйозний відділ «вибиватиме» гроші з простих підприємців на його ремонт, як уже було з ремонтом приміщення УМВС.

Вл. інф.

«Психлікарню позбавили території – за згоди медичного закладу та депутатів обласної ради. Чи законно?

Саме щодо законності цього рішення в мене й виникли серйозні сумніви. Історія ж питання така. Наприкінці 2002 року підприємець В.І. Чоботар і Чернівецька обласна психіатрична лікарня уклали договір оренди, за яким підприємець отримав у користування під створення міні-пекарень колишній матрацний цех цього медзакладу за адресою вул. Мусоргського, 2. До 2008 року він добудував приміщення, через що виник об'єкт спільної власності, де 243,9 кв. м належить обласній раді, а 842,2 – підприємцю.

На попередній, 30-ій, сесії вже стояло питання викупу підприємцем комунальних часток спільної власності. Але тодішній в.о.прокурора області заявив, що існують певні порушення законодавства, тож не можна дозволити приватизацію об'єкта, який перебуває на території психлікарні. Питання відправили на доопрацювання.

Як відомо, пацієнти цього медзакладу – особливі, вони перебувають у лікарні роками. Тож раніше мали для

прогулянок парко-садову територію, для відпочинку – клуб і бібліотеку, а для так званої трудотерапії – відповідні цехи. Нині нещасних позбавили всього. Втім, це вже, мабуть, тема для окремої розмови.

На 31-ій сесії, що відбулася минулого четверга, питання викупу пройшло «на ура», хоча й досить дивним чином. Усвідомлюю, що ми самі прогавили. Бо саме в момент, коли з колегами обговорювали попереднє рішення, – причому я запитав колег-депутатів, які сиділи поруч – і вони теж не помітили, що відбулося голосування. Зрештою, для таких облудних дій існують певні механізми: відбувається Perezavantazhenня – одні питання викидаються, інші – переставляються тощо. Але ще один колега зауважив: коли питання про приватизацію частини території з будівлями психлікарні голосувалося, то було зафіксовано 62 голоси. А перед цим і після цього – тільки 54-55 голосів реєструвалося. Тобто депутати прийшли, щоби проголосувати це питання, а потім просто пішли? Тому я завжди й наголошую: «шкурні» питання треба ставити останніми у порядку денному. Тоді буде нормальна явка на сесіях, буде кворум».

Руслан МЕЛЬНИК, депутат обласної ради

Від редакції: Легітимність актів місцевого самоврядування, як відомо, встановлює прокуратура. Тобто, саме вона перевіряє, чи не суперечить те чи інше рішення органів місцевого самоврядування чинному законодавству. До слова, прокурори можуть «прозріти» й оскаржити рішення навіть через три роки. Та ми стільки часу не маємо, тож просимо обласну прокуратуру дати відповідь на запитання депутата: чи законно 31 сесія Чернівецької облради VI скликання позбавила психлікарню території?

Рани на тілі храму

Костел-застереження

«Є у Вашківцях справжній костел. Храм Успіння Пресвятої Діви Марії побудовано на початку 20-х років XIX століття і освячено 1826 року. Наприкінці XIX століття католицька громада міста налічувала 1,7 тисяч прихожан, яким служив отець Вінцент Свобода. У 1903 році його змінив Вінцент Рокинський, а від 1912 по 1929 роки, коли кількість вірних досягла 2 тисяч, громадою опікувався отець Марцель Завадовський. Костел закрила радянська влада у 1949 році, перетворивши його на кінотеатр. Власне, сьогодні будівля більш нагадує саме кінотеатр, ніж костел» – так пишуть про вашківецький костел на численних інтернет-сайтах про наш край.

«БУКОВИНА ПРИСЯГНУЛА ГАБСБУРГАМ»

1774 року (відразу після відходу російської армії) австрійські війська зайняли Чернівці, а до жовтня того ж року — всю західну частину Буковини. У краї був організований Чернівецький генералат.

Після демаркації кордонів 12 жовтня 1778 р. у Чернівцях в урочистій обстановці «Буковина присягнула Габсбургам». Військова адміністрація намагалася через початок своєчасних реформ «приєднати Буковину до культури західних країн». Реформаторські заходи стосувалися практично всіх сфер життєдіяльності.

Насамперед були привезені із західних країн хороші фермери, ремісники та гірники. Таким чином, тоді серед інших у краї оселилося багато німецьких колоністів, які зробили суттєвий внесок у піднесення занепалого сільського господарства та у розвиток ремісництва, промисловості і гірничої справи. Особливо заохочені були прибулі ремісники, оскільки їм гарантувалися повна свобода ремісництва і тридцятирічне звільнення від податків зі збудованих ними будинків для ведення ремісничої діяльності.

Саме тоді тривали й реформи в релігійній сфері – і зведення костелу у Вашківцях належить до того періоду. На чималій території костелу ховали священників і меценатів церкви. Логічно, що костел XIX століття мав би бути щонайменше пам'яткою архітектури місцевого значення на Буковині. Тим часом, новий реєстр пам'яток культурної спадщини практично порожній.

БУКВА ЗАКОНУ ПРОТИ ДУХУ ЗАКОНУ?

Від радянських часів, коли костел став кінотеатром, і досі будівля перебуває на балансі місцевих громад – то Вашковецької міської, то Вижицької районної ради. У радянські часи з правого боку від костелу піднявся багатоквартирний будинок. Кажуть, він має недобру славу, адже збудований буквально на кістках. Зліва від костелу – колишній дім священника, в якому нині розташована бібліотека для дорослих.

Упродовж трьох років порятунком костелу переймається **священик о. Віктор ФРОЛОВ**. Разом з іншими активістами вони прибрали зал костелу, вичистили сміття (а храм за попередні роки перетворився не просто на смітник, а подекуди й на вбиральню), закрили вікна цупким поліетиленом. Навіть знайшли добродушців, які поставили металопластикові двері – принаймні, до того часу, коли з'являться можливості для реставрації храму, він буде захищений від вандалів. В середині у великому залі встановлений хрест, який також пожертвували добродушці, є видрукувані коштом друкарні «Ант-

ЛТД» ікони на холсті. Посеред залу – перероблене під іконостас старовинне дерев'яне трюмо, яке, за свідченнями старожилів, залишилося ще від ксьондза (на жаль, уже без дзеркала).

– Вашківці – то є панське містечко,

Стільки сміття вичищали о. Віктор з активістами з усіх закапелків костелу

ко, – каже отець Віктор. – Невже не в наших інтересах, щоби та рана на тілі міста, та розвалюха набула нормального вигляду? Ми не тільки прибрали сміття з костелу, ми хочемо з Божою поміччю повернути цій церкві її справжнє призначення. Той бруд, який ми звідси винесли, жодним чином не вплинув на ауру храму. Місце все одно святе, намолене. Тут люди мають молитися...

Отець Віктор – безсрібник, завдяки непосидючості якого відродилося вже кілька храмів на Буковині, який дав перший і вирішальний поштовх до повернення громадам, зокрема, і храму по вул. Нікітіна в Чернівцях, і костелу в Лужанах та ін. – не тільки розпочав процес реєстрації католицької релігійної громади у Вашківцях, а уже й заручився підтримкою Митрополії Римо-католицької церкви у Львові. Відшукав зв'язки з зацікавленими у відродженні костелу вихідцями з Вашківців – мешканцями Куту Вашковецького у польській Зеленій Гурі. Вийшов навіть на посольство Польщі в Україні.

Вашковецький міський голова Микола ПЕРЧ:

– Справді, у нас на території ради є колишній кінотеатр (колишній костел). Свого часу був намір це приміщення продати, тоді його передали у власність районної ради. Але з продажем не склалося, тож його повернули на баланс міськради. Приміщення цегляне, але в занедбаному стані. Після повені 2008-го року місту вдалося отримати певні кошти на його часткове відновлення

– це було за каденції попереднього міського голови. Тож за «стихийні» кошти приміщення перекрили новим дахом. Коли я балотувався на посаду міського голови, у моїй передвиборній програмі був пункт – знайти господаря для цієї будівлі, щоби вона не руйнувалася, облагородити. Тож, ставши на посаду, я також шукав для неї хазяїна. Були пропозиції придбати будівлю для переобладнання під розважальний захід. Але охочі його купити, дізнавшись, що це, можливо, колишня культова споруда, яка підлягає під дію законів 90-х років про повернення культових споруд релігійним організаціям, відмовлялися від своїх бажань. Були в нас і інші ідеї – віддати приміщення в користування училищу медичного коледжу, який у нас функціонує, задіяти одну кімнату під музей нашої надзвичайно популярної, всесвітньо відомої Маланки. Для передачі коледжу, який є закладом обласного підпорядкування, звернулися до обласної ради. Комісія

Київської та Севастопольської міських державних адміністрацій, а у Республіці Крим — Уряду Республіки Крим, – йдеться в роз'ясненні. – ...Додатково звертаємо увагу, що саме обласні, Київська та Севастопольська міські державні адміністрації, Рада Міністрів Автономної Республіки Крим мають вивчати питання щодо колишніх культових будівель, церковних приміщень і майна, належність яких до церковної власності підтверджена архівними документами».

ЙМОВІРНІСТЬ І РЕАЛЬНІСТЬ

Що можуть мати Вашківці у такому й віддаленому майбутньому.

Як стверджують спеціалісти, Вашківці можуть мати паспортизовану пам'ятку і туристичний маршрут. Громада абсолютно законно може ініціювати таку роботу і таким чином повернути собі цей храм як історико-культурну і архітектурну пам'ятку цілком законним шляхом. Якщо Бог pomoже громадським активістам і майбутнім парафіянам костелу, вони можуть на громадських засадах організувати паспортизацію пам'ятки, подавши до Науково-дослідного інституту пам'яткоохоронних досліджень відповідне звернення з клопотанням щодо здійснення науково-практичних робіт на об'єкті як нововиявленої пам'ятки. Щоби налагодити цю роботу з точки зору туристичної привабливості, необхідно привести у відповідний порядок пам'яткоохоронну документацію. Область мала би передбачити кошти на виготовлення такого плану науково-пошукових робіт.

Центральний вхід до костелу

А що мають Вашківці на цей момент. Вашківці мають костел – ймовірно, пам'ятку архітектури щонайменше місцевого значення, яка візуально збереглася на 70%. Формування Державного реєстру нерухомих пам'яток України за чинним законодавством незалежної України поки не завершено (хоча була затверджена Загальнонаціональна програма з формування Державного реєстру до 2010 року). Це питання останнім часом часто порушується, із зауваженням, щоправда, що в держави на формування реєстру і тим паче – на збереження пам'яток – не було коштів. Але ті області, які мали бажання, подавали такого плану документи для паспортизації пам'яток до відповідної держслужби в структурі Міністерства культури – нині це управління з питань культурної спадщини. Найактивніше у цьому напрямку працювали спеціалісти в Криму, Донецьку, Запоріжжі,

Києві. Найпасивніше – в Західній Україні, де найбільше цінних об'єктів нерухомоті. Якщо по Чернівцях, починаючи з 2003 року, розпочиналася паспортизація з укладенням охоронних договорів з користувачами, а у 2000-2007 роках, під час робіт з «Коригування історико-архітектурного опорного плану історичних ареалів Чернівців і визначення режимів їх використання» був сформований перелік об'єктів культурної спадщини по місту (всіх типів), а 2007-го розпочалася робота із включення до Державного реєстру ансамблю вул. Кобилянської (станом на сьогодні включено тільки 31 пам'ятку), то по області такого плану не розробляли. Хоча в радянські часи, наприкінці 1980-х років, була виготовлена такого плану документація по історичних містах всього Радянського Союзу – вочевидь, вона втрачена для України.

А найнеприємніше, що частина землі поруч з костелом у Вашківцях – уже в приватній власності місцевого підприємця. І якщо при виділенні йому землі йшлося про зведення тут крамниці, то зараз уже проведено перепрофілювання земельної ділянки і незабаром поруч з храмом виросте станція техобслуговування автомобілів. Знову – на кістках...

Хоча фахівці твердять, що приватизація землі поруч із пам'яткою – порушення, бо з цього приводу при здійсненні продажу чи передачі у власність мала бути відповідна пам'яткоохоронна документація (зокрема, висновок про цінність землі з історико-культурного значення). Та кому це було потрібно кільканадцять років тому, якщо чиновники й досі називають костел «кінотеатром»?

...«Собори душ своїх бережіть...», – писав свого часу класик української літератури Олесь Гончар у своєму романі-застереженні «Собор». Це був твір-застереження від втрати єдності поколінь, минулого і сучасного, історичної пам'яті народу. І додавав: «Каліка той, хто не здатен предківщиною дорожити». І ще: «Людині дано пам'ять, що сягає у віки, тому вона й людина».

Чи не таким застереженням є занедбаний костел у Вашківцях?..

Маріанна АНТОНЮК, «Версії»

Редакція спостерігатиме за розвитком ситуації з відновлення костелу у Вашківцях та інформуватиме про це читачів.

Павло ЧЕБОТОВ: «У Чернівцях можна створити м

Відомому скрипалеві Павлу ЧЕБОТОВУ – 65. І три десятки років виповнюється цього ж року його переїзду до Чернівців.

до університету, попрацював і тут я відчув, що – все. Більше відпустки вже не поверну, тільки факсами з Туреччини.

І правильно зробили, справа – камерний оркестр у монії. А я вже все пробував, ніколи не брав диригентський ступ довелось. Не уявляєте, ших рік-два. Я кажу Йосипу, це, а він: «Та це не головне – досвід». Мені здавалося, що бо досвід-досвідом, авторитет але колективом слід керувати останні чотири роки як диригент «вимахався». Я вже не думаю, вам, будь ласка, ще одна історія.

– **Отож, Вам треба ти щось нове?**

– Я не знаю, чи треба, але За останні 6 років удалося пишаюся. Наприклад, з ор

Народного артиста України Павла Чеботова знають і шанують і чернівчани, і за кордоном, і в столиці. Останні шість років він керує Камерним академічним оркестром «Саргісціо» Чернівецької філармонії, який також знають і люблять. За кордоном за недовгим квитком на концерт колективу такого рівня довелось би стояти в черзі. Натомість у Чернівцях під час виступу камерного оркестру в залі – «знайомі всі обличчя»: музиканти і поціновувачі.

Тим часом молодь із захопленням «лайкає» відеокліп у Інтернеті, де в метро грає скрипаль зі світовим ім'ям і всі... проходять повз. У Чернівцях відбувається таке ж. Бо немає реклами.

– **Не запитуватиму Вас про ювілей, краще так: «На який вік Ви почуваетесь?»**

– Я не помічаю різниці з тим, що було 20 чи 30 років тому. Внутрішньо відчуваюся так само. Немає якоїсь утоми чи розчарування. Вони й раніше бували. Все те ж саме (*сміється, - авт.*). Вік – поняття відносне. Біологічне старіння неоднаково відбувається: хтось і в 90 років – ще будь здоров, а дехто вже у 40 – ніякий. Тішу себе надією, що я – ближче до першого...

– **Чим зараз займаєтесь, що головне, а що вже відійшло на другий план?**

– Останні шість років, після повернення до України з Туреччини, де ми жили й працювали з дружиною, я займався філармонічним камерним оркестром. Це ніколи не було для мене головною діяльністю, але життя щоразу висуває нові завдання.

Наприклад, свого часу я шість років провів у Томському симфонічному оркестрі. І це стало мені набридати, захотілося нового. Коли запропонували посаду художнього керівника у тамтешній філармонії, зопалу погодився. Мав ілюзію, що буду «художньо керувати» усім, що там відбувається. А з'ясувалося, що там уже все «відбувається», а твоя справа – організація далеко не творчого процесу. Головне – не залишалося часу на скрипку. Одне слово, робота більш адміністративна, ніж творча, тож мене «вистачило» лише на два роки – скрипка перемогла.

Коли з'явилася можливість переїхати до

Миколаєва концертмейстером камерного оркестру, – це вже було нове. Ще одна сторінка, новий репертуар... Колектив багато гастролював, посів друге місце на конкурсі в Києві, що для нього було сюрпризом «по життю».

Доля склалася так, що 1985-го ми переїхали до Чернівців. Моя дружина Людмила Олександрівна – родом звідси (ми познайомилися з нею ще під час навчання в консерваторії).

Я став солістом філармонії і концертмейстером камерного оркестру. Саме в Чернівцях ми всерйоз почали грати дуєтом. Це було дуже цікаво, адже це рідкісне явище: ніхто таким не займався, то було «ноу-хау». Переграли багато музичних творів великих авторів: Вівальді, Кореллі, Баха, Генделя... Почали займатися також перекладанням: написане для однієї скрипки я переробляв для двох.

Згодом пішов працювати до київської філармонії, куди запросив головний диригент Микола Дедюра. Щойно приступив до роботи – «підвернувся» Туреччина...

– **Підвернулася – це як?**

– Буквально. Зателефонували, що терміново потрібні два скрипалі для роботи в консерваторії в провінції, бажано – подружжя... Спочатку відмахнувся, але почув про умови, задумався. Що тут думати? Їхати треба. Тоді ситуація була важка: копійчані зарплати.

Планували поїхати на рік, а вийшло на шість – до речі, на підтвердження принципу «ніколи не кажи ніколи». Під час навчання в

Куйбишеві мій товариш пропонував мені попрацювати в оперному театрі. Я спробував – і за тиждень сказав: «Дякую, ніколи в житті в яму більше не зайду і працювати в оперному театрі ніколи не буду!» Чому? Трохи честолюбство: яма... ти ж на сцену ніколи не вийдеш... Працюєш і вранці, і ввечері, а жити як? І ось через 1,5 роки ми з університету в турецькій провінції поїхали в Стамбул, нас прослухали для роботи в оперному театрі, і ми... сіли до тієї ями.

Оперного репертуару на той період я не знав. Відверто: не люблю оперу. А довелось. Ти сідаєш на 4 години в яму, перед тобою – товстезний зошит. Усі знають репертуар напам'ять, а ми сіли й – нічого... Два місяці поспіль приходили додому і вчили. Вранці – репетиція, вдень – вчиш, ввечері – граєш, уночі відіспався і – знову. Зате нині я знаю оперний репертуар.

– **То, можливо, і оперу полюбили?**

– Не можу сказати, що любов спалахнула.

Опера – це такий жанр... Якщо співають дуже добре – здорово, але дуже добре співають дуже рідко. І балет хороший теж дуже рідко можна побачити.

– **Але ж – Стамбул...**

– А що Стамбул? Не можна ж сказати, що це столиця оперного і балетного мистецтва, порівняно зі Львовом, Одесою чи Перм'ю. Нічого особливого. Інша річ, що ми два роки жили в самому Стамбулі... Це таке задоволення. Я можу екскурсії там водити. Їздили з оперним театром на фестиваль до Анталії, жили в розкішних умовах на березі моря, виступали в амфітеатрі...

– **Зізнайтеся, якщо оперний співак співає, м'яко кажучи, «не дуже» – чи переглядаються музиканти?**

– Ні. Професійна етика. Ну... поморщишся. Ну, подумаєш, хто як співає! Ти ж також не завжди так граєш, що тебе можна слухати...

– **Про публіку... Яка вона? Примхлива, як жінка, не прогнозована...**

– Усе не прогнозоване. Ти можеш чудово підготуватися і... облажиться. А можеш бути готовим на 40%, вийти і вразити всіх. Можеш чудово грати, а публіка не бачитиме тебе, не чути, не хотітиме... Від репертуару це залежить, від погоди? – я не знаю...

Публіка не примхлива. Її завойовувати слід. Не можна прийти, заграли – «насолоджуйся мною». Ти вийшов, заграєш... Якщо

тебе знають – протягом перших хвилин будуть насторожено вслухатися, чекатимуть: що ти, власне, запропонуєш. Якщо нічого не пропонуєш – три аплодисменти – і всі вільні! Пропонуєш – відбувається входження у певний резонанс: «Все, вони мої, вони на все погоджуються. Вони мені повірили!». Але це не відразу приходить і не завжди. Буває й публіка така, що хоч на голові стій – байдужі.

Якось ми виступали на святковому концерті до 8 Березня в Луганську. Повна зала, всі – святково вдягнені, виступають музиканти місцевої філармонії... Зал реагує мляво. І тут вийшли ми, заграли романс Свиридова... Спочатку всі в залі зацікавилися, згодом – овація, викликають «на біс»... Вже за кулісами чуємо розмову місцевих артистів: «Ну вот, ви говоріли, що публіка – не та...»

Отже, слід зрозуміти, що публіці потрібно. Комусь – симфонія Бетховена, комусь – концерт Шнітке, а комусь – романс Свиридова.

– **За шість років Ви все ж повернулися на Буковину...**

– Після роботи в Стамбулі ми повернулися

пройшов репертуар, якого в попередні кілька десятиліть мене викликав тодішній диригент Казимирчук і каже: «Є чому поїхати на «Music Fest» до тур...» Я йому: «Наш оркестр не грав». Він запитав, чи в

3 музики і поза нею...

Улюблена книга. Стосовно літератури про авторів, а не окремі книги. І не мої. Причому, в різні періоди й автори різні. Сьогодні – Гоголь, Гоголь, Булгаков, Астаф'єв, Моем,...

Улюблений фільм. Я не кіноман, та люблю комедії й взагалі ціную гумор: «Вампир», «Обожню природу, фільми та книги на цю тему» і «Коли боги зішли з розуму».

Улюблені композитори. Чайковський, Григорій Пєтков,...

Улюблені скрипалі. Хейфець, Грігорієв,...

вивчити. Я відповів, що таке за роками. А запропонуйте мені варіант – ми все зіграємо. І в арі, воно відтворюється за і Чайковський, і Стравинський оркестр – це «звірі»! Вони в грі: що не було оркестру, а

Музичну казку!»

к року його

литам ще два роки,
е неможу. Злітньої
вс, хоча бомбили

бо з'явилася нова
ернівської філар-
е, все вже вмію, але
ї палички до рук! А
як було важко пер-
у Созанському про-
е, головне, що у вас
що це неправильно,
итет-авторитетом,
ати. І, вважаю, я за-
ригент, як кажуть,
ю про це зовсім. Ось
остась.

постійно почина-

е мені стає... нудно.
досади того, чим
кестром за цей час

зони не пройшли за
. На початку роботи
ректор філармонії
дова пропозиція:
у Києва, ось репер-
естр цього ніколи
стигнуемо за місяць

тури, мені здається, що правильно го-
жому сказати, що автор один – їх кілька.
ред улюблених – Державін, Пушкін,
Кіплінг, Пелевін, наразі Набоков.
та надаю перевагу вітчизняним філь-
«Любов і голуби», «За двома зайцями».
ему. Відтак – Арсенєв, Біанкі, Даррел

ський, Рахманінов.
аннели, Коган.

кі речі шліфуються
ні оркестру такий
Все це є в реперту-
кілька репетицій:
кий... У мене зараз
се знають! І це мене
тепер – є.

Мені не нудно. Оце зараз думаю, що далі
робити...

**– На Заході музиканти такого рівня,
як у Вашому оркестрі, отримують висо-
кі гонорари. Як вам вдається запалити
їх, зважаючи на невисокі зарплати?
Як у анекдоті: «Я на похоронах більше
зароблю».**

– Вони і зараз там більше заробляють. І
на весіллях. На весіллях грають далеко не всі.
Як вам сказати...

Мабуть, певна погана слава все ж у мене
є, бо коли прийшов до оркестру, кілька му-
зикантів одразу пішли. Інші намагалися
чинити опір: «Ми так ніколи не працювали!
Ми стільки ніколи не грали! Навіщо нам все
це потрібне?» Хтось пішов, хтось прийшов і
пішов... Селекція.

Чим я їх запалюю? Та нічим! Якщо вони в
душі музиканти, їм це подобається, нікого не
треба нічим запалювати!

**– Виходить, гратимуть і безкоштов-
но?**

– Навіть безкоштовно, лише не потрібно це
в систему вводити. Ми і так дуже багато робимо
безкоштовно. Мені, наприклад, важко довести
у філармонії, що бібліотекаря, який займається
нотами, слід платити. Кажуть, немає грошей.

Або інше: колектив готує програму, зігра-
ли концерт, а далі що? За логікою речей, слід
їздити з цією програмою. А у нас як? Зіграли,
відклали і... почали готувати нову програму.

– А чому так?

– Ви в мене запитуєте? Не хочу про це гово-
рити: я про це достатньо багато говорив і доволі
багато ворогів нажив. І не тому, що боюся, а
тому, що це нічого не змінює, на жаль.

Зміна ситуації – в іншій площині. От ви
кажете, що на Заході висока оплата. Справа не
лише у грошах, а в тому, що там існує інститут
імпресаріо, які займаються організацією ви-
ступів, за рахунок цього живуть самі й дають
жити музикантам.

У нас немає нікого. Ще у симфонічному
оркестрі у штатному розкладі є посада дирек-
тора оркестра, який займається організацією і
проведенням концертів, а у камерному – немає.
У нас колектив узагалі «напівставковий».

**– То камерний оркестр якийсь та-
кий...**

– Пасинок... І в мене складається дивне
враження: що більше ми працюємо, то більше
ми нервуємо інших. Бо з нами треба щось роби-
ти, а що – ніхто не знає.

Нам потрібна... реклама. Скільки студентів
навчається у Чернівцях? Тисячі! Чому ми для
них не працюємо? Чи нам складно виступити
в Мармуровій залі ЧНУ? Організуйте! Де мене-
джер, адміністратор, який візьме наші буклети,
диски, плакати, квитки, прийде і скаже: «Ди-
віться, що в мене є!»? Ніхто нікуди не йде. Я на
кожній хвураді про це кажу, мені відповідають:
«Так, потрібно». І – нічого. Бо немає людини,
яка би цим зайнялася.

Впевнений, є люди, які до такого мають на-
хил, які хотіли би цим займатися. Потрібна свіжа

кров, молодь, яка прийде
і скаже: «Давайте ми роз-
крутимо камерний оркестр.
Вивеземо його за кордон,
організуємо виступи!» Поки
такі люди не з'являться – ні-
чого не буде.

Нам потрібна потуж-
на рекламна кампанія, по-
тужний адміністраторський
апарат. У цьому вбачаю
вихід. Бо ж є хороші музи-
канти! Вони ж нудьгувати
починають. Ну, зіграли, ну,

розійшлися. А коли наступний концерт? Пішли
собі. Починають шукати ще роботу, бо ж часу
багато: до шкіл влаштовуються, у церковних
хорах співають, у ресторанах грають... А якби
відбувався концертний процес – можна казку
створити тут у Чернівцях!

Юлія БОДНАРЮК, «Версії»

Кохання знайшла у зоні АТО: поетесу й художника звела війна Юна буковинка написала листа військовим і... закохалася в одного з них

**Одинадцятикласниця
з Вижниці Христина
Цурканович написала
лист бійцям у зону АТО,
зазначивши в ньому свій
номер телефону. Один із
хлопців зателефонував
дівчині, аби подякувати.
Згодом вони зустрілися,
закохалися одне в
одного і тепер планують
одружитися.**

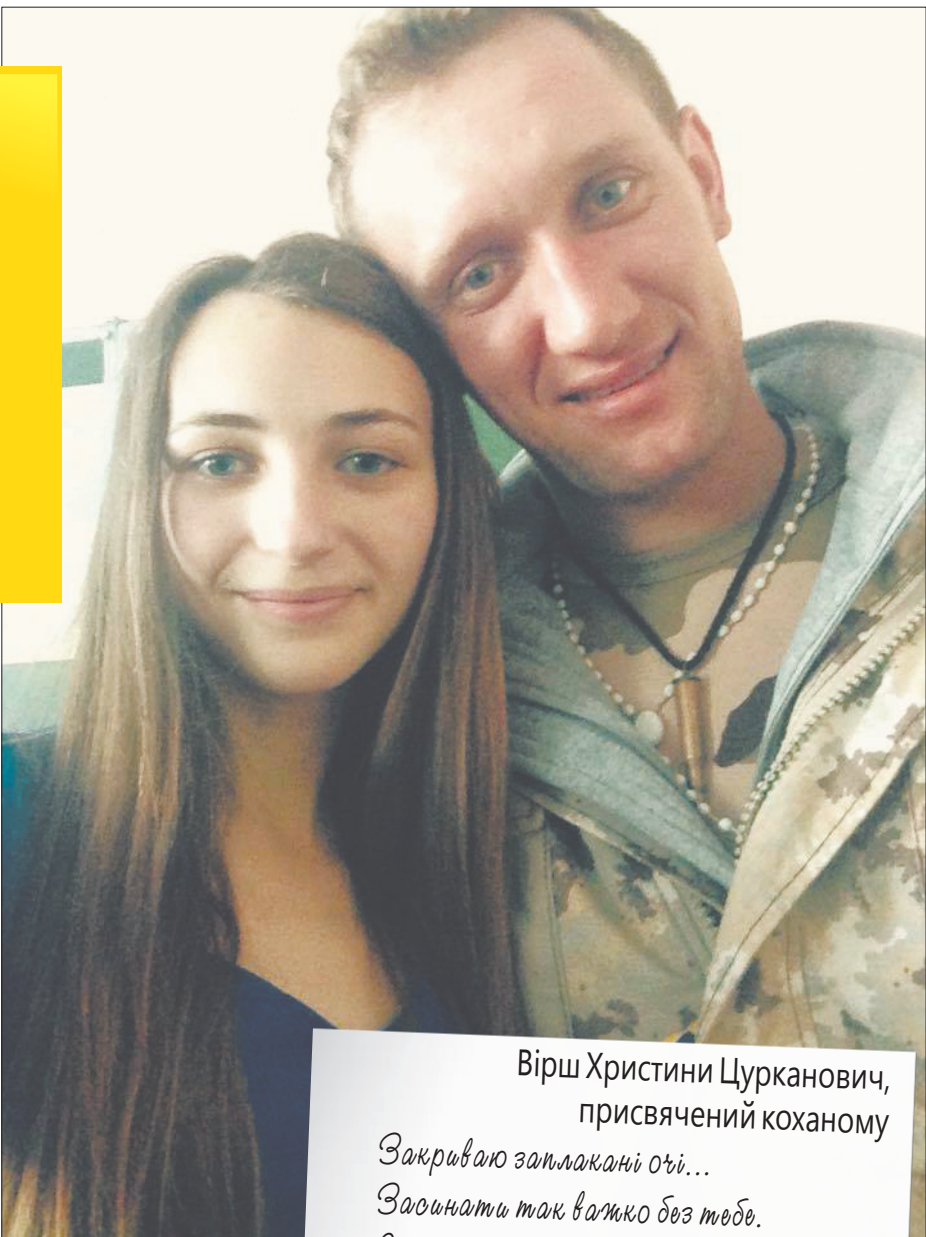
– Перед Новим роком волонтери
збирали посилку для бійців з нашого
району. Я додала до подарунків свої
листи. Номер телефону писала в
кожному, тож дзвінків із подяками
було багато, – розповідає Христина.
– Один з листів, у якому написала
свого вірша, потрапив до рук мого
земляка – Валерія Борсука з Ми-
гового. Він теж зателефонував, ми
поспілкувалися. Почула, що поруч
хтось каже: «Передавай привіт». Це
був Тарас Судомир.

Уже через місяць Христині за-
телефонував сам Тарас. 27-річний
тернополянин був на передовій.
Сказав, що йому дуже сподобалася
її поезія, розповів про себе.
– Христя – талановита дівчина,
душею відчуває все, що нині від-
бувається, – каже Тарас. – Коли ми
з хлопцями прочитали вірші, одразу
ж захотів почути голос цієї дівчини.
Та вільного часу під обстрілами бра-
кувало. До того ж, зв'язку часто не
було. Проте я все-таки зберіг номер
телефону Христини й за можливості
зателефонував їй. Подякував за
вірші. Так розговорилися, що й про-
щатися не хотілося.

Відтоді Христина й Тарас щодня
переписувалися в соцмережах і
зідзвонювалися. Чоловік розпові-
дає, що інколи, аби почути кохану,
«ловить» телефонний зв'язок аж на
верхівці дерева.

– Уперше побачив Христину,
коли приїхав на презентацію її збір-
ки. Зробив такий сюрприз – вона не
чекала. Був тоді на ротації, – розпо-
відає Тарас. – Просто з першого по-
гляду був зачарований Христиною:
переді мною стояла тендітна русява
дівчинка з великими гарними очима.
Я закохався.

– До збірки моїх поезій увійшов
вірш, присвячений Валерію Борсуку
і Тарасові Судоміру «Там де ти, там
перемога». Приємно було читати
його, дивлячись в очі нашим героям,
– зізнається Христина Цурканович.
– Потім ми довго розмовляли з Та-
расом. Він сильний і гарний, можна
навіть сказати, кремезний, його очі –
кольору неба. Це справило неабияке
враження. Я відчула, що він – моя

Вірш Христини Цурканович,
присвячений коханому

*Закриваю заплакані очі...
Засинаю так важко без тебе.
Стали довгими весняні ночі,
Бо далеко ти деє від мене.
Прокидаюся геть не хотілося,
Коли знаю: не в зоні мобільний.
Хоч ранок промінням лоскоче,
Плин часу – такий повільний!
А ще ж трішечки треба чекати,
Засинаю без тебе й прокидаюся.
Над усе треба Бога благати,
Щоби ти могли не зламатися.
Мій коханий, я знаю: зможете,
Ми стаємо сильнішими так!
Цю війну ти будь-що переможете,
Майоритиє синьо-жовтий стяг!*

людина, з якою я готова
прожити все життя.

Закохані зустрічали-
ся ще чотири рази. Нині
Тарас Судомир знову на
передовій. До війни він
працював художником,
подорожував Європою,
розмальовував стіни й
стелі на замовлення. А у
серпні пішов доброволь-
цем на фронт.

– Не знаю, коли по-
вернуся додому... Хрис-
та просить, аби якомога
швидше. Плаче, коли не
може до мене додзво-
нитися, дуже хвилюєть-
ся, – каже Тарас. – А я
бачу, що, незважаючи
на перемир'я, нас далі
обстрілюють. Це лише
початок... Не можу зали-
шити бойових товаришів
і поїхати додому. Ми з
хлопцями стали за рід-
них. Товариш, із яким служу пліч-о-пліч, навіть
узяв мене за кума. Ми не маємо права підвести
одного.

Тарас старається щодня телефонувати
коханій, а вона обіцяє дочекатися. І читає йому
нові вірші...

– Тарас уже знайомий із моїми батьками.

Вони підтримують нас, завжди передають при-
віт Тарасові, – каже Христина. – Їхня підтримка
допомагає мені витримати розлуку. Споді-
ваюся, у червні Тарас повернеться з війни. Я
закінчу школу, вступлю до університету. Ми
хочемо одружитися.

Олена ТИМОФІЙЧУК, «Версії»

Кожен третій пацієнт дитячого дерматовенеролога – хворий на atopічний дерматит

Алергічні недуги захоплюють у полон все більше і більше людей. І atopічний дерматит (АД) теж належить до них. Алергіків нерідко називають ще atopіками (від грец.к. atopія – незвичне, дивне).

АД може виникати як самостійне захворювання або ж компонуватися з іншими подібними хворобами, такими, як бронхіальна астма, алергічний риніт. Ця недуга є однією з найактуальніших проблем сучасної медицини, що зумовлено значною поширеністю, тенденцією до зростання, недосконалістю наявних методів лікування

та профілактики і, як наслідок, обмеженням психологічної, соціальної та фізичної активності хворих.

Найчастіше хвороба виникає у дітей віком від 6 місяців до 2 років. Відомі випадки й більш раннього початку захворювання – у 2-3 місяці. Половина малюків, які страждають від atopічного дерматиту, перестають хворіти по досягненню 6 років, а значна кількість хворих перестає страждати від нього вже після закінчення періоду статевого дозрівання. Хоча приблизно у третини захворювання переходить у дорослий вік.

Розвитку дерматозу сприяють неврологічні, імунні, ендокринні порушення, наявність у хворого хронічних вогнищ інфекцій та особливо порушенням роботи травної системи, а саме – підшлункової залози та тонкої кишки, що зумовлює порушення перетравлювання та всмоктування їжі.

За даними сучасних досліджень, у 39% хворих на АД виявлені різні паразитарні інвазії кишок (гельмінти, найпростіші тощо), кишковий дисбактеріоз спостерігали у 72% дітей. Харчова алергія може призвести до

загострення АД після вживання певної їжі. Найбільш важкий перебіг дерматозу спостерігається в ранньому дитячому віці, що пов'язане з нераціональним харчуванням, штучним вигодовуванням, нераціональним використанням антибіотиків і обтяженим алергологічним анамнезом у батьків.

Головними проявами АД є запалення, сухість, нестерпний свербіж, оскільки підвищується втрата шкірою води не тільки в період загострення, але і в період відсутності клінічних проявів, що порушує бар'єрну функцію шкіри.

Загальні рекомендації для хворого на atopічний дерматит:

■ коротко стригти нігті; ■ у період загострення спати в бавовняних шкарпетках і рукавичках; ■ носити просторий одяг з чистої бавовни; ■ новий одяг прати перед носінням; ■ для прання використовувати рідкі, а не порошкові миючі засоби; ■ при пранні одягу та постільних речей використовувати мінімальну кількість кондиціонера для білизни, після чого білизну необхідно додатково прополоскати; ■ у спекотну погоду користуватися кондиціонером для повітря; ■ у сонячну – сонцезахисними кремами, що не викликають контактного подразнення шкіри; ■ не рекомендується відвідувати басейн в період загострення, ■ у періоді ремісії після плавання в басейні необхідно приймати душ і наносити крем або мазь з жирною основою; ■ уникати застосування звичайного мила, оскільки воно може створити лужне РН-шкіри, може містити подразнюючі інгредієнти, краще користуватися емульсіями для купання.

Пацієнтам не рекомендується: ■ користуватися спиртотмісними засобами гігієни та будь-якими іншими засобами без рекомендації лікаря; ■ носити синтетичний одяг; занадто часто приймати водні процедури; ■ під час миття інтенсивно терти шкіру і користуватися жорсткими мочалками.

ДОГЛЯД ЗА ШКІРОЮ

Розроблена ціла низка спеціальних лікувальних засобів догляду за сухою та atopічною шкірою, до яких належать емолієнти – спеціальні засоби догляду за шкірою, які в присутності води чи без неї утворюють на поверхні шкіри мікроемульсію, яка пом'якшує, відновлює і живить.

Повинен проводитися правильний щодобовий догляд за шкірою (очищення і зволоження), призначають ванни (35-36°C) з розчинами крохмалю або житніх висівок, жирними оліями фабричного виготовлення, а для маленьких дітей «ванни Клеопатри» (1 склянку молока емульгують зі столовою ложкою олії і виливають у ванну); душ (35-36°C) із засобами з м'якою миючою основою (рН = 5,5) і не містять луги, у наступні 3 хвилини накладати на тривалий час спеціальні дермато-косметологічні засоби. Остаточне рішення щодо вибору конкретного методу лікування приймає лікар-дерматолог.

Зовнішня терапія atopічного дерматиту потребує великої уваги лікаря та витримки батьків, адже вона об'єднує комплекс терапевтичних заходів, які підбираються індивідуально й проводяться систематично і тривало.

Лілія ГУЛЕЙ, асистент кафедри дерматовенерології БДМУ, кандидат меднаук

Перші симптоми раку, які слід не проґавити

Рак називають хворобою-сюрпризом. Причому, надто неприємним. Про нього часто кажуть: хто би міг подумати? Просто боліла голова, просто скинув зайві кілограми, лише кілька разів без причини підвищувалася температура... І раптом, як сніг на голову: рак IV стадії!

Як же розпізнати цього нещадного ворога заздалегідь?

Болі в спині

«Правильні» болі в спині найчастіше виникають з однієї причини: незвичні фізичні навантаження. Переносили меблі з однієї кімнати в іншу, раптом вирішили покачати прес тощо.

А от якщо біль виник раптово, довго не минає і не знімається звичайними знеболювальними, то це привід звернутися до лікаря. Варто зробити рентген.

Оперізуючий біль може вказувати на проблеми з підшлунковою залозою (серед іншого – й на рак підшлункової). Біль у верхній частині спини – на рак легень. У нижній частині спини – на пухлину передміхурової залози в чоловіків.

Кашель і задишка

Причину задишки, як правило, шукають у проблемах із серцем, особливо, якщо людина палить. На кашель зазвичай узагалі не звертають уваги, вважаючи, що його провокують ті ж цигарки. Але є дуже важливий момент: тривалий і регулярний кашель без застуди – дуже небезпечний симптом імовірного раку легень. Слід, як мінімум, зробити флюорографію.

«Дивні» нігті

Зміни у кольорі та формі нігтів можуть вказувати одразу на кілька хвороб. Наприклад, якщо вони раптом втратили звичний блиск і зблідли, – можливі проблеми з печінкою. Незрозумілі темні смуги або крапки під нігтями іноді сигналізують про меланому – рак шкіри. А якщо кінчик пальців став грубішим, нігті змінили форму, – пухли-

на, ймовірно, «оселилася» в легенях.

«Неправильна» температура

У здорової людини температура – 36,6 градусів. Якщо вона «підскочила» вище 37 градусів і, що найважливіше, утримується на цій позначці більш ніж два тижні – варто здати аналіз крові. Є ризик, що злоскісні клітини з'явилися у лімфатичній системі.

Втрата ваги

Природне схуднення можливе у двох випадках. Перше – серйозні фізичні навантаження та дієта. Друге – тривала емоційна та психічна перевтома (наприклад, хвилювання через нову роботу, хворобу близької людини тощо).

Але просто лежати на канапі і худнути – неможливо. Коли таке відбувається, та ще й супроводжується нападами гніву чи апатії, можливо,

злоскісні клітини атакують легені чи щитовидну залозу.

Хронічна втома

Стабільне зниження працездатності, хронічна втома, поганий настрій – теж сигнал. Слабкість свідчить про те, що в організмі починають відбуватися якісь негативні зміни. У деяких випадках це може бути передвісником раку шлунка або товстої кишки.

Слідкуємо за шкірою

Родимки, веснянки, бородавки не повинні несподівано змінювати колір, розмір і форму. Так поводитися вони починають при появі меланоми. Про рак шкіри може свідчити несподіване потемніння, пожовтіння або почервоніння шкіри.

Якщо ясна кровоточать

Звісно, якщо нерегулярно відвідувати стоматолога, ясна рано чи пізно почнуть кровоточити і боліти. Але коли на яснах з'являються синці, зубна паста вже не допоможе. Потрібно не лише відвідати стоматолога, а й здати аналіз крові. Синці на яснах та інших слизових оболонках – один із симптомів лейкемії, раку крові.

Олена ТИМОФІЙЧУК, «Версії»

Коментує фахівець

Ілля ТАЩУК, хірург-онколог, начмед Чернівецького обласного онкодиспансеру:

– Якщо ви виявите у себе один із цих симптомів, не варто впадати у паніку. Симптом – це не діагноз, а лише привід звернути увагу на своє здоров'я, піти до лікаря. Онкопатологію на ранній стадії, коли ще немає жодних симптомів, можна виявити, якщо дотримуватися елементарних правил. Зокрема, жінкам регулярно самообстежувати молочну залозу, а після 40 років раз на рік робити маммографію. Раз на рік проходить рентген або флюорографію легень, gastrofibroscopію шлунка, відвідуйте гінеколога та здавайте кольпоскопію. Чоловікам після 50 років варто щорічно відвідувати уролога, а раз на два роки робити колоноскопію товстого кишечника.

Ціком імовірно, що кашель – це симптом бронхіту, задишка – наслідок зайвої ваги, а ламкі нігті – лише свідчення нестачі вітаміну А та кремнію. Та у деяких випадках те, що ви вчасно помітили симптом і звернулися до лікаря, може врятувати вам життя.

ДИЗЕЛЬ-СЕРВІС

Комп'ютерна діагностика автомобілів дилерського рівня
Діагностика та ремонт сучасних дизельних паливних систем
Сервіс дизельних двигунів

м. Чернівці
вул. Машинобудівників
(Нікопольська), 26
моб.: 050 338 16 39
097 989 00 09
Сергій
diesel@ukr.net

Чоловіче і жіноче взуття з натуральної шкіри від вітчизняного виробника

Київ, Дніпропетровськ, Львів, Харків

НОВА ВЕСНЯНА ** КОЛЕКЦІЯ 2015 року
** з 1.04 по 31.03.2015 рр.

м. Чернівці, ТЦ "Формаркет"
3-й поверх, маг. №374
(095) 312-75-83 Алла

Музичні інструменти, світлове та звукове обладнання

- світло
- звук
- сцена
- прокат
- сервіс

Чернівці,
вул. Українська 3
Будинок музики "Ремікс"
e-mail: info@remix.net.ua

www.remix.net.ua
т.ф.: 0372 51-30-37
тел.: +38 050 338-09-00

У Чернівцях ожили тіні

Поєднання гри тіней, акробатики та вигадливих сюжетів – ось чим зачарував півсвіту український театр тіней «TEULIS». А цієї п'ятниці він приїхав дивувати Чернівці.

«TEULIS» – фіналіст найбільших талант-шоу Європи. Гастролював у Фінляндії, Швеції, Чехії, Туреччині, Польщі. А нещодавно повернувся з Японії, де 35 тис. глядачів аплодували його акторам стоячи. І не дивно, що чернівчани очікували багато від цього дійства.

Розпочався виступ театру на «легких» нотах. За допомоги тіней і висококласної акробатики на ширму проектувалися музичні інструменти, транспортні засоби, тварини та багато чого іншого. Все це разом створювало неповторні номери, присвячені, наприклад, коханням чи музиці. «Хвилиною сміху» став жартівливий номер про страуса, якому захотілося до шоу-бізнесу.

Проте, що ближче до кінця, то серйозніший підтекст несли сценки. Майже кожний номер розповідав про Україну та війну. А ще, за допомоги тих же тіней, актори показали найвизначніші пам'ятники Києва,

у тому числі – Володимиру Великому та засновникам міста. Крім цього, тінями вдалося «проявити» навіть Києво-Печерську лавру. Глядачам був також представлений номер, присвячений українським звичаям, зокрема святу Івана Купала. Таким чином

«TEULIS» намагається привернути увагу до проблем в Україні.

Проводжали акторів зі сцени гучними оплесками і, не відстаючи від японців, стоячи.

Аліна ВАВРИНЮК, «Версії»

Бойченко демонстрував чернівчанам більше. І менше

Нещодавно побачила світ вже п'ята книга чернівецького есеїста та літературного критика Олександра Бойченка. Що ж у ній особливого, здатного зацікавити читача? Про це автор розповів у Літературному целанівському центрі на презентації збірки есеїв під назвою «Більше/Менше».

Чому ж у книги саме така назва, напевно, здогадатися не так і важко, якщо мислити логічно. Річ у тім, що збірку складають два розділи – «Більше» і «Менше». У «Більше» увійшли великі за розміром твори, у «Менше» – менші. Та не все так просто, як здається: все-таки розділ «Більше» менший за обсягом, ніж розділ «Менше», а розділ «Менше», відповідно, більший ☺.

На обкладинці видання зобра-

жений Сократ, якого Олександр називає головним героєм книги. Сократ, на пару з Платоном, є певною моделлю поведінки інтелектуала, а саме поведінка інтелектуала – головний предмет розгляду у представлених в книзі есе. Щодо визначення слова «інтелектуал», то, на думку автора, це «той, хто не просто збирає інформацію, а продукує на її основі ідеї. Це творець. Але й руйнівник одночасно».

Увійшли до збірки й уже опубліковані раніше тексти з книги «Мої серед чужих». «Я просто змінив у них назви, щоби вас заплутати», – з усмішкою зізнається у своєму маленькому «злочині» Олександр. Багато і нового. Є велика кількість творів присвячених літературі, зокрема три великих тексти про Тараса Шевченка, Івана Франка, Лесю Українку. Згадав Олександр Бойченко на сторінках збірки і про сучасних українських літераторів – С.Жадана, Ю.Андруховича тощо.

Автор також зачитав кілька есеїв із «Більше/Менше» відвідувачам заходу – «Що таке Жежерра?», «Життя без Пушкіна», «Втеча. Божевільна. Смерть». Переважно з «Менше», бо на «Більше» потрібно більше часу.

Аліна ВАВРИНЮК, «Версії»

ГОРОСКОП на 10-16 квітня

ОВЕН

Ваш робочий тиждень у п'ятницю не завершиться. У неділю знайдіть час відпочити. Понеділок – день для вивчення справ. Не залишайте неприємне без вирішення у вівторок. У середу-четвер покладайтесь лише на власні сили і не підбивайте підсумків.

ТЕЛЕЦЬ

У п'ятницю-суботу важливі справи можуть залишитися невирішеними через брак грошей. Але в неділю вам можуть повернути давній борг. Обережно з транспортом у понеділок. Усе важливе залиште на середу, вечір четверга проведіть з найближчими.

БЛИЗНЮКИ

У п'ятницю не шукайте допомоги, суботу-неділю проведіть за містом. Очікувані гроші в понеділок-вівторок можете отримати, але сума вас розчарує, вистачить не на все задумане. Перекачайте терпляче середу: у четвер усе може змінитися на краще.

РАК

Фінансів може й не вистачати, але субота й неділя обіцяють багато приємних несподіванок. Вони триватимуть і весь тиждень. У вівторок сприятливий день для зміни місця роботи. Середина підвищує сімейними новинами. На четвер готуйтеся у поїздку.

ЛЕВ

У п'ятницю-суботу не переносьте невдоволення на найближчих. Неділя сприятлива для неформального спілкування з начальством. Гроші, отримані в понеділок, витратите на родину. У середу можливі травми. Знайомства четверга будуть корисними.

ДІВА

У п'ятницю-суботу доведеться витримати тиск оточення, але не робіть того, що вимагають: втратите і фінанси, і здоров'я. Вівторок сприятливий для поїздки. У середу-четвер розпочинайте нові справи, але платежі притримайте до наступного тижня.

ТЕРЕЗИ

У п'ятницю-суботу доведеться вирішувати, куди краще вкласти гроші. У неділю дізнаєтеся приємні новини. Від понеділка активно працюйте. У вівторок перевірте фінансові документи. У середу-четвер доведеться вирішувати щось з минулого.

СКОРПІОН

Не поспішайте витратити гроші у п'ятницю, знадобляться на вихідних. У понеділок можливий подарунок або вам повернуть борг. Не сперечайтесь ні з ким у вівторок-середу: конфлікт може стати тривалим. У четвер не починайте нових справ.

СТРЕЛЕЦЬ

У п'ятницю-суботу доведеться покрутитися на користь справі. Не піддавайтесь поганому настрою у неділю-понеділок. Вівторок присвятить вирішенню родинних справ. Не робіть покупок у середу. У четвер можлива зустріч із кимсь, кого давно не бачили.

КОЗЕРІГ

Хтось впливовий допоможе вам у вирішенні сімейних проблем у п'ятницю-суботу. У неділю-понеділок відганяйте погані думки та настрої. У вівторок не хваліться прибутками, аби вам не позаздрили. У середу-четвер ваша праця буде результативною.

ВОДОЛІЙ

У п'ятницю та на вихідних – саме час попрацювати. Хоча варто стеретися застуди. Обережно з ініціативами у понеділок-вівторок: можна щось зіпсувати. У вівторок є шанс щось виправити чи повернути. Справи, розпочаті у четвер, будуть прибутковими.

РИБИ

Обережно грошима у п'ятницю-суботу: інтуїція може вас підвести. Відпочинок неділі-понеділка має бути активним, з поїздками та гостюваннями. Важливі рішення відкладіть на вівторок. У середу-четвер не спілкуйтеся з неприємними для вас людьми.

09.04 четвер	10.04 п'ятниця	11.04 субота	12.04 неділя	13.04 понеділок	14.04 вівторок	15.04 серєда
+4° +11°	+1° +16°	+5° +17°	+7° +18°	+9° +19°	+5° +11°	+4° +10°

ШВЕЙНА ТЕХНІКА "ФЕЯ"

MINERVA
GOLDEN WHEEL
ANYSEW
JANOME
SHUNFA
TOYOTA
FEYA

м. Чернівці,
вул. Головна, 132
Калинівський ринок, сектор 1
(навпроти "Весільного салону")
Магазин № 123, сектор 3,
магазин 15 П, Т.: (0372) 57-33-57,
(050) 584-74-68 Анатолій.

За просвітленням – до Непалу

Подружжя з Чернівців пішки «обійшло» Гімалаї

(Закінчення. Поч. у №13)

Чернівчанка Ольга СТАДНИЧУК разом із чоловіком Максимом автостопом об'їздила пів-Європи. Далі подружжя відвідало Грузію, а потім пішки піднялося на понад 5 тис. метрів у Гімалаї.

Мандрівниця розповідає далі про дивовижні мандри країнами світу. Цього разу читачі «Версій» «підуть» із нею до Непалу.

Для економії ми вирішили не користуватися послугами туристичних фірм. За бажання все можна організувати самотужки. Ми пошукали інформацію в Інтернеті. Найголовніше – отримати дозвіл на перебування в гірській зоні, тобто документ, у якому ти зазначаєш свій маршрут. На кожному посту рятувальників ти мусиш відзначитися. Спершу я дивувалася: для чого ці формальності? Та коли нам показали фотографії зниклих у Гімалаях туристів, яких і досі не можуть знайти, зрозуміла: це не прогулянка Карпатами, все набагато серйозніше.

У Катманду ми потрапили до... майбутнього. До столиці Непалу ми ледь не спізналися, бо саме того дня непальці зустрічали новий 2071 рік за їхнім літочисленням. Так незвично, ніби нас перенесли у часі.

Непал – неймовірно дешева, та водночас бідна країна. Там багато своєрідного і незрозумілого для нас, але неможливо не помітити, як цивілізація наступає на них «залізною п'ятою». У них активно розвиваються торгівля і туризм. Усі перші поверхи будинків зайняті торговими «точками». Причому, торгівля орієнтована суто на туристів. Самі непальці здебільшого вегетаріанці, але готують бургери, піцу, різноманітний фаст-фуд. Дивно так: ми куштуємо місцеву їжу, а поруч дитина «наминає» чіпси і запиває кока-колою. І не розуміє, від чого ж ми

кайфуємо: «Тю, який там рис з овочами, нам подавай снікери і колу». Місцеві дітлахи, як ті циганчата, бігали за нами по п'ятах. Ми з чоловіком роздавали їм різноманітні сувенірки, ручки, блокнотики. Не дай Боже дати їм солодкого – ніколи в житті не відчепляться: «Дай цукейку, дай цукейку».

Кілька днів ми пробули в Катманду, а далі розпочали пішу подорож навколо гори Аннапурна – одного з найвищих восьмитисячників Гімалаїв. Ми спланували чіткий маршрут і час, за який мали його пройти. Загалом подорож зайняла в нас два тижні. Щодень ми пішки проходили по 10-15 кілометрів – від одного гірського селища до іншого. Прокидалися о 5-й ранку і першими виходили на трек. Навколо ні душі – тільки ми й Непал. Милуєшся рожево-помаранчевими відблисками сонця на снігових шапках. Таке враження, ніби картини Реріха оживають у тебе на очах.

Кожне село має так звані гест-хаузи – місцеві готелі. Це маленька фанерна кімнатка з двома ліжками і лампочкою. Щоправда, в деяких гест-хаузах уже з'явився вай-фай. У середньому ніч проживання в такому готелі коштує, у перерахунку на українську валюту, 10-20 гривень з людини. Крім того, в гест-хаузах ти можеш і харчуватися, однак що вище ви підіймаєтесь в гори, то дорожчою стає їжа. А вартість проживання на-

вики зменшується. Приміром, коли перейшли перевал на висоті 5 000 метрів, склянка простої кип'яченої води обійшлася нам у 18 гривень.

На висоті три з половиною тисяч метрів треба рухатися повільніше. Чим вище ти підіймаєшся, тим більше не вистачає кисню. У деяких туристів виникають нудота, запаморочення і

навіть галюцинації.

Там практично немає дерев. Місцеві жителі опалюють свої хижі або екскрементами яків, або дерев'яними балками, які вони приносять знизу на головах. Коли ти бачиш цю довжелезну вервечку людей, то думаєш, що вона ніколи не закінчиться.

Одна з цілей мого перебування в Непалі – знайти духовне просвітлення. І спершу я дуже розчарувалася – усі два тижні наша мандрівка проходила в руслі першочергових потреб: прокинешся зранку – треба поїсти й рухатися вперед. Увечері приходиш до гест-хауза, приймаєш душ і... вирібаєшся. День у день повторюється те саме. І крок від кроку маршрут стає все важчим.

Ми чи не єдині серед туристів, хто не користувався послугами портерів. Це непальці, яких туристи наймають за 10 доларів у день носити замість них речі. Інколи буває так смішно: дивишся – йде здоровенний хлопака, а позаду нього з важезлезним рюкзаком плететься худенький портер у в'єтнамах. Непальці дуже дивні люди: харчуються лише долбатом – рисом з овочами і ходять горами в самих лише в'єтнамах. 10 доларів для них – величезні гроші. Вони зголошуються на цю важку роботу здебільшого для того, щоб прогодувати сім'ю чи заробити грошей на те, щоб сім'ю створити. Такі в них пріоритети.

Нарешті через два тижні підйому дісталися перевалу – на висоті 5400 метрів над рівнем моря. Там було дуже холодно: 2 градуси морозу і пронизливий вітер. Вершини гір устеляв сніг. Перевал треба перейти до 9 ранку, бо потім вітер стає настільки сильним, що встати просто неможливо. Коли ми дісталися перевалу, я просто впала на коліна і розплакалася. Не вірилося, що я змогла це зробити!

І вже коли ми відпочивали на вершині на терасі гест-хауза й пили чай, до мене прийшло просвітлення: як насправді мало нам треба для щастя! Через суєту й буденні справи ми не помічаємо, стільки прекрасного довкола. Треба любити й цінувати кожну мить. Як кажуть буддійські монахи: є тільки тут і зараз – іншого виміру немає.

Мене часто запитували: ти була в Непалі, то чому не відвідала жоден з буддійських монастирів? Знаєте, я відчула таку повагу до цих людей, що боялася порушити їх спокій. Буддисти люблять весь світ – і цією любов'ю оповитий весь Тибет. Спускаєшся вниз – там величезний людський мурашник: усі кудись поспішають, метушаться. А Гімалаї такі величні. У перші дні перебування там я навіть жалувала, що ми туди приїхали. Та, спустившись униз, зрозуміла: ми ще повернемося сюди, обов'язково!

Руслан КОЗЛОВ, «Версії»,
фото з архіву Ольги Стадничук

